

Dichter op Hofwijck

Hieronder vindt u alle 29 ingezonden gedichten.

GEDICHT 1 >

wolken

Wolken spelen een liefdesspel
strelen elkander en worden een
zwanger zwevend door het luchtruim
gaan ze samen op huwelijksreis
zij getooid in hemelsblauw
hij in parelgrijs
maar puur geluk duurt zelden lang
het weer verslechtert maakt hen bang
en dan opeens spettert de regen
en spatten hun dromen ruw uiteen
maar morgen misschien
zullen wolken weer spelen
en samensmelten tot een.

GEDICHT 2 >

Heldinnenbrief

O, wonderschoon' Aneae, sinds ik m'in u verliefde,
Is d'allergrootste smart die mij van kinsbeen grieve
Uw smartelijk' afwezendheid sinds o, zo vele jaren.
Mijn ogen, eerlang blauw, zijn wekenlang aan 't roden.
Waarom, mijn grote held, waarom waart gij zo blode
In Uwe jonkheid, 'wijl ik daaglijks naar U pinkte,
Dewijl uw geile glimlach toond'op welk gedacht' U hinkte
Om mij 't aanzoeken tot een vleeslijk converseren.
Ook ik moest in die jeugd daaromtrent nog veel leren.
Waarom vertrok U toch, o helder' schijnend' zon
Met Uwe strijdersbent naar dat perfide Albion.
Zal ik dan nimmermeer Uw' bruine ogen zien?
O ja, 'k ontmoet ' wel deeglijk degelijke lien,
Maar geen die mij, helaas, langdurig kond' bekoren.
Ik ruk mij 't haar uit 't hoofd, men acht mij zwaar gestoren.
Keer op Uw schreden terug, 'k verval in razernij,
O, maak mij met Uw komst toch nog een stonde blij.
Maar neen, een dodelijke stilt' is al wat ik ontmoet.
Ik werk al weken niet, 'k verlies al hav'en goed.
Deez' brief is 't allerlaatst wat ik thans kan volbrengen,
De zee van tranen mijner ogen is niet meer te plengen.
Mijn geest is heel verward, zowel van wijn als droesem,
Mijn borsten zijn verlept, 'k had ooit een fraaie boezem.
't Is wonder dat dit dicht mij thans nog zo gelukte,
Mijn hoofd is kaal van elke haar die ik eraan ontrukte.
Mijn leven heeft alsnu zijn glans totaal verloren.
O, als uw wederkomst mij nu toch zou bekoren!
Ach, wat en zal ik nu nog langer blijven temen,
Ik ga mij na deez' brief het leven gaan benemen.

GEDICHT 3 >

Al maar verder, telkens opnieuw.

Op grote hoogte vermengen zich
zoete en zoute stromen waterdamp;
onttrokken aan zoete en zoute wateren.

Op grote hoogte stuwen stromen
wolken, soms lief'lijk, soms dreigend,
door de lucht.

Van grote hoogte stromen daar uit
zo hier en daar en zo nu en dan
stromen druppels, vlokken of stenen,
als verkwikkende mot of alles doordrenkende,
stromende regen naar benee.

Waar zij gezamenlijk, zij aan zij belanden
in stromen die stromen naar zeeën en oceanen
of op grote hoogten en in diepe dalen,
het land doordrenkend.

Tot
van grote hoogten stromen stromen;
breed en smal.

Via hellingen stromen zij samen.

Samen stromen zij verder door het dal.

Meest kalm en rustig, soms woest en overvol
de polders overstromend, het land doordrenkend.

Soms bijna leeg, verlangend naar meer van grote hoogten.

Al maar verder stromen zij
door bossen en weiden

tot waar de zee hen opnemen zal.

De zoete stromen, brak geworden,
stromen verder, al maar verder.

Meegenomen, zout geworden, door de zee
tot waar een oceaan hen vangen zal.

Meegenomen stromen zij nòg verder,
al maar verder.

Tot aan verre kusten,
waar zij, opgezweept door wind,
de branding trotserend,
als stromen golven,
breken op het nieuwe land.

Van zout weer brak geworden,
het nieuwe land doordrenkend,
stromen oude en nieuwe stromen,
gekomen van verre kusten en van grote hoogten
via diepe dalen, door bossen en weiden

gezamenlijk sijpelend,
door veen of klei of zand
tot zoet gezuiverd,
naar grote diepten,
waar zij verder en weer naar boven stromen.
Van zoet naar brak naar zout,
van zout naar brak naar zoet
stromen stromen;
hun cyclus eindeloos herhalend.

GEDICHT 4 >

HOFWIJCK,

Huygens Haagsch verblijf,
Bood ontspanning na staatse besogne's in bedrijf.

Geometrisch parterre entrée,
Ziet over 't water, met de stroom mee.

Zeventiende eeuwse inspiratie,
Voor de volgende generatie.

Een eerste uurwerk, van Christiaans hand,
Kwam op Hofwijck toen tot stand.

Een bijzonder 'lieu de memoire'
Waar huidige generaties wel bij varen...

GEDICHT 5 >

Dromen van stromen

De regen valt in stromen neer

Vloeiende lijnen keer op keer.

Laat ze maar komen met z'n allen

Zij zullen ons boeien en bevallen.

Gestroomde lijnen aan de Vliet

Je weet het wel.... wellicht ook niet.

Een tuin 't lijkt wel een mens

Dat was de wens

Van velen van weleer

Pieter Post, Huygens en zo velen meer.

Hofwijck om je te ontspannen

Oude ideeën te verbannen.

Gelijk een champagnefles in een koeler

Ligt Hofwijck daar... en ik voel er

Stromen van dromen

Naar boven komen.

GEDICHT 6 >

Stroom

Een tekst door menig mens met als onderwerp Stroom te laten verzinnen,
Was voor mij als de Darwintheorie voorleggen aan een groep jonge kinderen.
Dus heb ik me even kort in het onderwerp verdiept net zolang tot de kennis via mijn aderen
naar mijn hoofd was opgestegen,
Pakte de pen en heb het volgende gedicht bedacht en uiteindelijk op papier geschreven:

- Mijn pen beweegt zich naar het blaadje zoekend naar een weg om te schrijven, waar moet ik beginnen,
Door te zeggen dat de kosten hoog oplopen als personen een grote hoeveelheid van dit product verspillen.
- Het verplaatsen van ladingdragers door een geleider ook wel elektrische stroom genaamd vind overal plaats, van de tv in de woonkamer tot de lantarenpalen op straat.
- Stroom bestond al ver van tevoren, toen de meeste mensen die nu op deze aardbol rondlopen nog niet eens wisten dat ze bestonden, pas in de loop der jaren hebben verschillende wetenschappers wat over het gebruik van stroom gevonden.
- Uitvinders en geleerden bogen zich erover, velen tevergeefs, tot vandaag de dag is er 1 man duidelijk de grondlegger van dit alles geweest. Door in het jaar 1879 een bruikbare gloeilamp te maken kreeg hij faam, een held was geboren en Edison was zijn naam.
- Er zijn veel manieren op te noemen over hoe de stroom wordt opgewekt, maar als jezelf in de auto goed hebt opgelet dan heb je opgemerkt dat er van die draaiende molens staan langs elke kant van de snelweg, dat is windenergie heb ik gelezen en door zijn duurzaamheid door de meeste vaak de hemel ingeprezen.
- Toch zijn er ook enkele nadelen aan het werken met stroom en elektriciteit verbonden, in Amerika doodsoorzaak nummer 5, maar ook hier in Nederland zijn er jaarlijks behoorlijk wat gewonden. En wat te denken als je tijdens een onweersbui toevallig onder een paar bomen loopt en je wordt geraakt door de bliksem, de gevolgen zijn niet te overzien, heeft het lot voor je beslist of had je beter binnen kunnen blijven misschien.
- Zeker geen nadeel maar hoogst irritant wanneer je in de vakantie gezellig met een paar vrienden op de boulevard je laatste salarisgeld loopt te spenderen en er komen wat mensen op je af die zeggen dat je voor Groene stroom moet kiezen en je vervolgens de bescherming van de natuur garanderen, bijt dan door de zure appel heen, luister, geef aandacht ook al is het maar voor even, natuur is een belangrijk aspect in deze mate van samenleven.
- Ik ga door, we kunnen niet bij de nadelen blijven, het is de hoogste tijd om de voordelen van stroom te gaan beschrijven.
- Eenmaal aangekomen bij de voordelen van stroom komen we al snel uit bij het woord Massamedia dat wereldwijd voor de meeste huishoudens toch wel een groot begrip heeft gekregen, was dat er niet dan hadden we weinig van de wereld afgeweten en elke avond wat vroeger in ons bedje gelegen.
- Kijkend naar mijn doelgroep is het niet meer weg te denken uit het hedendaagse leven, misschien duurde het even maar stroom is toch wel 1 van de vele mooie cadeautjes die het leven ooit heeft gekregen.
- Dus wees er zuinig op en als je er minder stil bij staat, denk dan aan de gezinnen in Afrika waarvan sommige nog nooit van stroom gehoord hebben en al blij zijn als er in de avond eten op hun bordje staat.

GEDICHT 7 >

NIETS KAN BLIJVEN

leven is veranderen
wat niet met de snelheid van dromen verandert,
verandert met die van dagen

de vuurbol rolt razend door
herinnering rest als een streep avondrood
nog even

eindeloos opgejaagd door onze hartslagen
verpompt hij zich
onvermijdelijk

eeuwig rond
en rond
en verder

en hier
en nu
zijn wij louter tijdgenoten

trachtend troostend
elkaars dromen
te dromen

en ik
ik ben een zucht
en nu al een memento
meer niet

GEDICHT 8 >

Ochtenddauw

In het ochtendgloren geboren,
sijpelend door de stenen beschermt
Als stroompje voortbewegend,
de kabbelende beek die zich ontfermt
Meanderend door de vruchtbare gronden,
stroomafwaarts in de rivier
Hoge sluizen achter zich latend,
de volle zee in het vizier
In het oneindige uitgemond,
een verbond met de zon, zo warm zo rond
Door de lucht gedwaald,
in een andere ochtend weer neergedaald

GEDICHT 9 >

Met een knipoog naar Wim Kan.

Struikelend over de drempel
met lawaai en getoeter
en heel wat gefoeter
op die domme "kompoeter.

Krijgshaftig over de drempel
met vloek of gebeden
en strijd zonder reden
met vechten voor vrede.

Aarzelend over de drempel
met veel idealen
met bergen en dalen
met succes en met falen.

Zelfbewust over de drempel
met nieuwe technieken
en steeds meer rubrieken
over fitness en zieken.

Lachende over de drempel
met veel mooie dromen
de toekomst niet schromen
laat energie dus maar stromen.

GEDICHT 10 >

Hofwijck
in ongerijmde stromen

De stille vijver
rond het vierkante huis
dat oprijst uit het water
verkoelt
in de verzengende zon
boven een eeuwenoude wilg
die met zijn treurende takken
ver in de diepte reikt
van de ernaast
loom stromende Vliet
smekend om vocht
voor zijn verdorrende bladeren.

De einden kussen tevergeefs
de afwerende deining van de golven
waaronder een karper roerloos wegschuift
voor de dreiging van een hongerige reiger
die met zijn snavel wèl diep in het water reikt.

De fel duikende kop
tovert plots
in de onbarmhartige Vliet
een rimpeling
die steeds breder weg kabbelt
in zilveren cirkels
vol flonkerend licht
dat rijkelijk omlaag stroomt
uit de hemelse kruik van Helios
de oude zonnegod.

Door de ogen
van zijn vaders huis Hofwijck
starend
naar dit heldere zonlicht
gevangen in de voort dansende golven
beseft Christiaan nog amper
dat zojuist nieuwe natuurwetten
door zijn geleerde hoofd stroomden
en kort daarna uit zijn ganzenpen

even simpel als wereldschokkend:
'licht is een golfbeweging'
en
'als je mee stroomt staan de flonkeringen stil'.

Ongerijmdheden in zijn tijd
maar eeuwen later
de basis voor de relativiteit
van Einstein.

GEDICHT 11 >

Grafdicht voor mijn kleine Geckie (1992-2008)
begraven op de buitenplaats In de Wereldt is veel Gevaer

Reeds lang voordat jij heenging kwam de blinde dood
en stierf het licht voor eeuwig in jouw felle ogen.
Hoe kon de god der dieren dit verdriet gedogen
en aanzien hoe jouw levensvreugde stil vervlood.

Nooit kan ik nu meer staren in jouw blinde ogen
jouw natte snuitje zoekend naar mijn zachte hand.
Hoe zachtjes vlijde ik jouw dode lichaam in het zand
waarover d' oude boom beschermend staat gebogen.

Nooit kan mijn hand jouw lieve lijf nog strelen
als jij tevreden rustte na een lange tocht
waarin jij steeds de verre einders zocht.
Een passie die wij samen konden delen.

Bij 't zilv'ren schijnsel van de heldervolle maan
danst plots een vleermuis hoog zijn felle dodendicht.
Zijn bolle ogen ook al eeuwen zonder licht
.....alsof de kleine dode weer is opgestaan

en dapper uitvliegt bij het vallen van de nacht
zodra het schemert boven 't stille hondengraf.
Zo deert geen duister meer, geen blinde straf:
zijn oren, groot en zwart, zijn nu zijn licht en kracht.

GEDICHT 12 >

Jongetje van vijf jaar
Jij komt uit je huis
En huppelt blij en vol vertrouwen
Naast je vertrouwde vader
Altijd naast hem
Ik zie je steeds voor me uit

Zal zo blij en onbezorgd
Jouw levensweg zijn?
Net als de zo begaafde Constantijn Huygens
Dat je door het leven blijft huppelen
En de hobbels zult trotseren

En je gaven met de mensen wilt delen
En je onbezorgde vertrouwen
In de mensheid blijft houden

Dit wens ik jou
Maar ook alle meisjes
En jongetjes van vijf jaar

Een ideale wereld

GEDICHT 13 >

Voorjaar 2012

Een luchtstroom die de vrijheid neemt
en geuren van hun bron vervreemdt,
strijkt grillig langs de kale bomen.
Wat vliegen trachten te ontkomen.

De struiken waaien zachtjes krom.
Een rode tulp valt krakend om.
Dampende flarden zijn ontstegen
aan wolken die verdwaasd bewegen.

GEDICHT 14 >

Haar Huis

Dit is haar huis
Een huis wordt als een huid
Jaap voelde zich thuis
Maar het werd nooit echt zijn huis
Daar kreeg hij de tijd immers niet voor
In haar huis
Rouw volgde, diepe rouw
Je voelt de warmte van de wijk
De echte vriendschap van burens
In het huis naast haar huis
Is Elske overleden
De kinderen krijgen kinderen
Ze spelen, leren en musiceren
In haar huis
Overdag lesgeven op de school
Corrigeren, vergaderen en ouderavonden
Sorres, weduwen en de leesclub
Allemaal in haar huis
Karakterkatten bewegen zich lenig door het luik
Erwtensoep wordt gedeeld met de burens
In haar huis
Ontvangen en afscheid nemen
Het hoort bij een huis
Een bijzonder huis
Het was haar thuis

GEDICHT 15 >

De Kassadienst

Bemide zaterdag zijt gij nog ver van komen
Kom toch en help mij aan Hofwijcks zoete dromen.

Voor al op een donkre winterdag
met veel regen en wind
dan komt er kraai noch kind
Je zit te wachten en nog even
Ja , dan komt een schilderij tot leven.

Dag Geertruid vrouw van Clingendaal
Stap uit uw lijst in dees mooie zaal
En ook U de andere zus
Stap uit en kom aldus
Weer hier tot leven
Zodat wij samen met uw broer weer wat beleven.

Dan zien wij ook King Billy en zijn nicht
Wat stijf bewegen door de jicht
Laat hem maar blijven in zijn raam
We hebben genoeg al aan zijn naam.

Want Heer Constantijn en ik
Wij hebben heel veel schik
Het dienen van de Prinsen van Oranje
Gaf ons een leven vol met franje
En wat je mag verwachten
Wij wisselen wat van gedachten
Over hem steeds behulpzaam zijn
En trachten te beschermen voor venijn
De achterklap, die vuile plaag
Zoals het gaat daar in Den Haag

Zo gaat het nog een poosje voort
Tot we plots wreed worden gestoord
De deur beweegt! We horen stappen
Snel ! Terug op uw plaats
Opdat men ons niet kan betrappen

'T is een late bezoeker die zich binnenlaat
En ons huis weer met een boek verlaat.

Dan ziet de Vrouw van Philipsland
op 't uurwerk in haar hand

dat 't tijd is om te gaan.
we ruimen op, doen lichten uit,de deuren sluiten
plotseling dan staan we buiten

Dank dat wij hier mochten komen
Om te genieten van Hofwijcks zoete dromen.

GEDICHT 16 >

Dichter op HOFWIJCK
(mijmeringen over stroom)

Ik kende Constantijn niet
Ja wel zijn naam
Maar niet zijn poëtrie
Die komt uit het verleden
En is niet van het heden
Hofwijck deze mooie plaats
Geeft ons nu een kans
Om via gedichten
Ons tot u te richten

Nu komt de stroom op gang

In Den Haag waarvan ik kom
Heeft men iets anders
Men heeft " STROOM "
En is daarmee vernieuwend
Voor kunstenaars en aanverwanten

Ben niet zo,n beste rijmelaar
maar zie, het is weer klaar
tot slot, het doet mij vreugd
dat ik dit mocht proberen

GEDICHT 17 >

Herakleitos

Het olijke kogelvisje
grijpt grappig onder de rokken van de rog
nooit tweemaal op dezelfde plaats
nee nooit, want alles stroomt.
Want ergens ook rijdt ach zo'n aixam
met een klein taai chauffeurkje
dat niet kan lachen om zichzelf.
Dat hoeft ook niet, dat heeft namelijk geen zin
want alles stroomt, van links naar rechts.

Maar dat houdt op wanneer het Paasvuur
aangestoken wordt, en vuurwerk zeg maar,
want daarin stroomt niet iets, maar laait,
maar braait, maar dolt, maar woedt
en toont al doende duidelijk
de beperking van al dat stromen aan.
Deskundigen zijn echter nog
voorzichtig in hun oordeel.
Bang voor een schier ondraaglijk denken
Zetten zij het onderzoek nog voort.
Hun liever als mij.

GEDICHT 18 >

Constantijn Huygens

Hij was hartstochtelijk op zoek naar harmonie
en vond die in Vitruvius' zuivere maten
een rustpunt in zijn werk als diplomaat en
de bron voor ruimte en nieuwe energie

Zo schiep hij in volmaakte symmetrie
in een knap spel van lijnen en kwadraten
een lichaam met hoofd, romp en ledematen:
zijn levenshof, zijn eigen joie de vie

Als je goed luistert hoor je Huygens kreunen
wanneer de wind de bomenrijen buigt
als treinen langs zijn rechterschouder dreunen

Zal het er op een goede dag van komen
dat Huygens' slapend hart weer klopt en juicht
als hij ook rechts zijn Neerlands bloed voelt stromen?

GEDICHT 19 >

Stromend licht

De toverlantaarn van Christiaan Huygens

Hij hield al jong van experimenteren
het zoontje van diepdenker Constantijn
Verfoeide verzen leren in het Latijn
Wilde veel liever aan de draaibank leren

hoe je het licht kunt breken, reflecteren
hoe je een lens slijpt tot hij uiterst fijn
het toonbeeld van Jan Klaassen en Katrijn
verlicht, magisch vergroot kunt projecteren

Mijn grapjesopa was een tovenaar
Altijd iets nieuws om ons mee te verbazen

Hij zette een vreemd glimmend kastje klaar
Het licht ging uit en hij riep: jongens, blazen!

Het wonderbeeld blijft op mijn netvlies staan
met dank aan opa en aan Christiaan

GEDICHT 20 >

Hofwijck

Constantijn Huygens die aan de oever van de Vliet
een buitenhuis plantte en
een tuin uit de wolken groef

zou niet alleen staatsman
dichter en musicus zijn geweest
een man met naar verluidt
bijna net zo veel talenten
als centen

maar ook een hoog romantische geest
hebben bezeten
heeft zeldzaam passionele brieven
aan vriendinnen geschreven:

'liefste, je dijen zijn mij honing en hars
de machtige stammen van twee ruwe wilde berken'

men vertelt dat hij ook prima overweg kon
met de mensen uit het dorp
totaal geen kapsones had

wanneer hij nog leefde
zou hij jou en mij
bij voornaam hebben gekend
en gegroet

ik vraag me af
hoe zou hij het vinden
dat mensen hun hondje uitlaten
in de tuin
waar volgens een grafsteen
zijn hondje 'Gekkie' ligt begraven?

ja het is gek
er zijn vroege zondagochtenden dat je hem
zomaar tegen het lijf zou kunnen lopen

de voetstappen die hij heeft gezet
zijn ondanks graafwerk en veranderingen
voorlopig nog niet weg

GEDICHT 21 >

Gedicht... gevolg van oorzaak.

Een gedicht,
stroom van woorden,
vertelt een verhaal.
Een verhaal,
stroom van woorden,
laat zien een gezicht.
Een gezicht,
stapel maskers,
vertelt een leven.
Een leven,
stapel verwachtingen,
geeft ervaringen.
Ervaringen,
stroom van levens,
gevolgen van oorzaken.

GEDICHT 22 >

Geen mens kan zonder “stroom”
Want dat maakt eenieder loom
Laad je iedere morgen op
Dat geeft minder strop

GEDICHT 23 >

Dichter op Hofwijck

Hoe dichter ik bij Hofwijck kom, hoe dichter het mij maakt.
Ik heet U, lezer, welcome, al bent U niet volmaakt.
Ik, Heer van Zuylichem, en Secretaris van d'Oranjes.
hield van stijl en hoffelijkheid en met mate van de franjes.
Ik trouwde met mijn nicht zo waar, Suzanna was haar naam.
Mijn "Sterre" schonk een kinderschaar en bleef steeds zonder blaam.

Hun namen doen er niet veel toe, al maakten zij ons blij.
Maar Christiaan, die kent U wel, hij lijkt het meest op mij.
Hij is een wonderkind met "Recht", wiskundig astronoom
iets wat de mensen niet veel zegt, maar waar ik steeds van droom.
Ik werd secretaris aan 't Hof en bleef dat bijna tot mijn dood.
iets wat vele medeburgers toch wel lange tijd verdroot.

Ik, heb ze allemaal gekend, de vorsten van mijn tijd'.
en ik wil U er zelfs kond van doen: "Dat heeft mij zeer verblijd".
De Eerste dat was "Maurits", graaf van Nassau en sinds 1618 Prins.
Gevolgd door "stededwinger" Frederik Hendrik met Ebenbürtigheid van zins
De stadhouders Willem II en Willem III; zij schoven allen aan.
Ik heb ze als Oranjeprinsen zien komen, en als Stadhouders zien gaan.

Ik bouwde mij een lusthof aan de Vliet; door mij "Hofwijck" genaamd.
De overheid verkwanselt het, EN HOE !, ik noem het onbeschaamd.
De spoorrails werd er aangelegd; de snelweg heeft mijn tuin doorsneden.
Weg is mijn rust, weg is mijn roem, mijn ouderdom rust niet in vrede.
Blijft wakker mensen en kiest wel! U heeft het toch begrepen.
Het geluk blijft altijd nagestreefd, maar dit klinkt erg benepen.

Ik sluit af met mijn* gedicht op Prins Maurits":

"Mouring was te koy ekropen
En den endeloose slaep
Hadd zijn wacker oog beslopen
En hem leew gemaect tot schaep
Reeërs en Matroosen riepen,
Och! De groote Schipper och,
Wat sou 't schaen of wij all sliepen,
Waeckte Schipper Mouring noch !".

*Constantijn Huygens

GEDICHT 24 >

Stroom

het geen dat jouw emoties een stem gaf.

het geen dat jouw een doel gaf.

het geen dat jouw een toerijkende hand bied terwijl jij dat helemaal niet riep.

het geen dat jouw verdriet verriep en jouw liefde toe riep.

Dat wat ons omringt op grote schaal maar wat ons oog helaas niet ziet.

het geen dat ons zo intens omringt dat elke idiote baksteen dat zelfs ziet.

Het geen dat helaas bij de mens uit deze tijd uit het hart liep.

Een oeroude kracht die nooit aan stilstaand dacht.

De kracht die nog steeds onze huizen van energie voorziet.

Het geen dat water niet stil laat staan.

Het geen dat water in beweging houd zoals wij eigenlijk ook zouden moeten doen.

Wij als mensen weten dat stilstand niets bied.

het is het geheel van beweging dat ons perfectie bied.

stroom is het geen..... wat jij erin ziet.

GEDICHT 25 >

Stormvogel

Met vleugels die
allengs sterker worden
zweeft hij
op de straffe lantebries

stormvogel

stoer en onverschrokken
doch zijn verenkleed
is zacht als zijde.

GEDICHT 26 >

Stroom

Woorden van water

lees ik in zijn adem

drink ik met mijn mond

tot ik zijn stroom ben, zijn rivier

duik onder

in dat teder moment

dat met ogen toe

oneindig helder blijkt

dat in vaste vorm

zoveel zachter is

dan ik

GEDICHT 27 >

Stroom...

Connectie

warmte energie overdracht,
gespannen lading
elektronen verplaatsen van a naar b
we begeven ons in de massa
en bewegen op Argentijns ritme met z'n twee
vormen een samengesmolten paar
gedreven door bloed dat veel te snel stroomt
zo ontstaan de mooiste dansvormen
en geven we waar menig mens van droomt
eindeloos lijkt de energievoorraad van onze liefdes batterij
en laten we op de dansvloer onze positieve energie vrij
verdamping vindt plaatst en we zweten
want snel is wat we weten
dat de energie vervaagt
en ons lijf weer om oplading vraagt
contact wordt onderbroken
even hebben we aan liefde geroken
omgezet in dans
hadden we even een kans
dan zien we weer het licht
en is geboren dit gedicht.

GEDICHT 28 >

Er hangt stroom in de lucht

Onweer brak de dag, ons en mij
licht schicht als een zaklamp
gebrekkig
als morse uit en aan
Je zei: hier stopt het dan
ik zei van niet
vond woorden nooit eerder
zo naar witloof smaken,
had woorden van dafalgan nodig
maar die had je niet.
In een nieuwe donkere plaats
liep ik alleen onder de wolken
gilde naar veel te weinig bliksem:
je batterijen deugen niet
je moet beter op mij passen
zo kan ik niet zien
waar het pijn doet

Met dank aan MJ

GEDICHT 29 >

Stroom

mijn tranen
glijden
af en
aan

't waarom
is mij
allang \
ontgaan
er is
geen
houden aan

het warme
water
gaat
in eigen gaan
en laat zich
los
uit
haar bestaan

bevrijdt

ik
word
van pijn
ontdaan